

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 29.

Fylke:

Rogaland
Kviteseid

1.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad:

Emne:

Julevisser

Bygdelag:

Oppskr. av:

P. Husland

Gard:

(adresse):

Kviteseidveg

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Spør. 1:

Ju i kinnu någe tidfesta kor langt abhude
 ein ma ogaa for å haska paa julevisser
 forer og ikkje, meddi gamle folk kauskje
 blander saman julevisser og julebøker,
 kan og abhast for.

Når det er, at julebøker og kjent lunge for
 julevisser her i bygde, abh det og kan skynna.

Julebøker visste dei i allefall om, saa
 langt abhude som 80-90 aar - kauskje i aar.

Derimot har og ikkje kinnu faatt nokre
 visse for, at adgnere om julevisser her
 og abh det ikkje om i bókhalv hundra aar.

Op sovitt dy gaar fram av det, som og om
 forhal, ^{var det} saa helst der ungdomen var
 samla til bidarfrøyt i julehelga, at julevisser
 innfant og. Ein mann i 80 aars alder,
 kan fortelja, at som 16-17 aars gut var han
 tilskades i eit ungdomsgilde med jule.

Der kom der ein visse (ikkje bók og sovitt og
 kan skynna) kan fortel, at den var bladd i
 frøye med kande ermar og kvit nattkue.

Etles folk kan ikkje saa noye skindere karene,
 saa kan med nokre andre vord jaga heim fraa
 gildet, avdi dei var for unge å vord med i laget.

Men om julebukkene fortel ein annan mann i 75 aars alderen, at han og nokre andre ungdomar hadde seg til, at dei julebukk og gjilsk mellom andre skader ein til ei dnn gammal sorkjotting. Ja var, ikkje det minste overgjeven, men sa berre: "Ja det kunne som er ikk a gar. — du maas Roma inn stakkas."
 De bruk som sagt, at nissen var kjent, paa festar og husvifjing for han kom paa julekort og julebrev.
 Ofte har ikkje eg hatt faling med julenissen i minn. ung alder.

Spm. 2:

Noko julegaver veit eg ikkje av, at nissen har med seg, naar han kjem pa vifjing derimot er det mykje vanleg, at han far seg gaffer av dei han vifjar.

Spm. 3:

Del + ungdomar — gutar og jenter. Dei skal helst vera smaa av vekt.

Spm. 4:

Del + alltid maske med kvitt skjegg og raud topphue. Kladdumaden eller han vera saa guse — men kneltekker + mykje vanleg.

Spm. 5:

Maskene og topphuen vert no til de kjøpt.

Spm. 6:

Del veit eg ikkje noko om, kva dei gamle brukte solis. Truleg ikkje, daa det distrikt oftest var iet skinn, dei tok over seg og klynke til slit, at dei fekk bultekhorn.

Spm. 7:

Kvi, noko julebukker kyster eg no ikkje om, del + berre julenisser, del eg veit om.

Spm. 8:

Ja eg bruk nok, at del + noko samband mellom, naar det nisse og gamlenisser i saa meale.

Spnr. 9:

Son til gamlepresten i bygda, som gjekk
 les saman med meg (67 aar gammal)
 fortal, at juleofra kan kueste drungen i
 prestegarden til dei barni og se, at no
 skil dei gaa med godt til misser
 han hadde det i ei skjal eller paa ein
 talluken (og hugar ikkje det som vissst).

Dei gjekk i kjorrekjulet med det, og
 satte skala - tallukene - i karjolen.

Og sa sa drungen: "I morgo skal vi sjaa
 om han har vore her og teke det."

Og ganske sikkert, naar dei kom om
 morgonen og skulde sjaa etter var det
 færl.